

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 6 P-197/2019-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu Hugu Wedemeyeru, u pravnoj stvari tužitelja ISTO d.d., u stečaju, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643, kojeg zastupa stečajni upravitelj Tomislav Đuričin, iz Varaždina, Dravska poljana 1, protiv tuženika ISTO INDUSTRIGRADNJA d.o.o. Krnica, Duga Uvala 1, OIB: 01629444750, kojeg zastupa punomoćnica Maja Wosner, odvjetnica iz Zagreba, Zagrebačka cesta 87, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u stečajnom postupku, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 5. listopada 2022., u prisutnosti punomoćnika tužitelja Saše Vranića, radnika u tužitelju i zamjenice punomoćnika tuženika Mirte Horvat, odvjetničke vježbenice u Odvjetničkom društvu Brlečić i Partneri j.t.d. iz Varaždina, te danom objave presude 17. studenoga 2022.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje tražbine tuženika ISTO INDUSTRIGRADNJA d.o.o. Krnica, Duga Uvala 1, OIB: 01629444750, kao stečajnog vjerovnika u stečajnom postupku prema stečajnom dužniku - tužitelju ISTO d.d., u stečaju, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda s osnova pozajmica i računa temeljem čl. 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima, u iznosu od 40.778.903,43 kuna.
- II. Nalaže se tuženiku ISTO INDUSTRIGRADNJA d.o.o. Krnica, Duga Uvala 1, OIB: 01629444750, u roku od 8 dana naknaditi tužitelju ISTO d.d., u stečaju, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643, parnične troškove u iznosu od 10.850,00 kuna / 1.440,04 eura¹, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 17. studenoga 2022., kao dana donošenja presude, do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

¹ Fiksni tečaj konverzije je 7,53450

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovome sudu protiv tuženika podnio tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u stečajnom postupku u kojoj je, u bitnome, naveo da je rješenjem ovoga suda poslovni broj St-529/17-265 od 4. srpnja 2019. upućen na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika u stečajnom postupku u iznosu od 40.778.903,43 kuna, da je pravni prednik tuženika pod tvrtkom Kaštanjer Istra d.o.o., Zagreb, Teslina 10/II, OIB: 45629336554, nakon otvaranja stečajnoga postupka stečajnom upravitelju tužitelja dostavio prijavu tražbine u stečajnom postupku po osnovi pozajmica i računa temeljem čl. 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima u iznosu od 40.778.903,43 kuna čemu je u prilog dostavio jedino financijski izvještaj Isto d.d. – saldo po partnerima za period od 1. siječnja 2017. do 30. svibnja 2017., a čiji podaci ne proizlaze iz poslovnih evidencija tužitelja prije otvaranja stečajnoga postupka. Tužitelj je pridodao da je naknadno, tuženik kojemu je prethodno pripojeno društvo Kaštanjer Istra d.o.o. 1. listopada 2018. dostavio dopunu dokumentacije uz prijavu tražbine u navedenom stečajnom postupku koji se vodi pod poslovnim brojem St-529/17., da je u toj dopuni tuženik naveo da je tražbina koju je prijavio vjerovnik Kaštanjer Istra d.o.o. ispitana u postupku predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja grupa d.d. gdje je pod točkom 124.A utvrđeno da se dužnik Industrogradnja grupa d.d. obvezuje vjerovniku I Grupa d.d. Zagreb, Savska 66, OIB: 16008276353, namiriti tražbinu u iznosu od 41.751.581,98 kuna sukladno planu restrukturiranja dužnika koji predviđa otpis 12,5% tražbine, odnosno, 5.343.947,75 kuna, te da preostali iznos tražbine vjerovnika iznosi 37.407.634,23 kuna za koji se odgađa dospelost do konsolidacije (objedinjavanja) u Grupi Industrogradnja, a najkasnije do 31. prosinca 2017., s napomenom da tražbina utvrđena u postupku predstečajne nagodbe nije do tada namirena te da se je visina neznatno mijenjala za iznos provedenih transakcija. Tužitelj je istaknuo da je zakonski zastupnik tuženika na ispitnom ročištu u stečajnom postupku koji se kod ovoga suda vodi nad tužiteljem, održanom 1. listopada 2018. zahtijevao da se tuženiku utvrdi tražbina u visini utvrđenoj predstečajnom nagodbom nad društvom Industrogradnja Grupa d.d., pri tome ne navodeći da se taj iznos umanjuje za iznos provedenih transakcija sukladno podnesku tuženika od 1. listopada 2018.

Nadalje, tužitelj je naveo da predmetnu tražbinu tuženika prijavljenu u stečajni postupak u iznosu od 40.778.903,43 kuna osporava u cijelosti iz razloga jer se ista ne nalazi u poslovnim evidencijama tužitelja prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, a da financijski izvještaj Isto d.d. IOS-saldo po partnerima za period od 1. siječnja 2017. do 30. svibnja 2017., izvješće revizora za I Grupu d.d. i Industrogradnja Grupu d.d. na 31. kolovoza 2012., kao i druga dostavljena dokumentacija na koju se poziva tuženik nisu pravno relevantni dokazi postojanja predmetne tražbine tuženika jer se navedeni podaci koji iz toga proizlaze evidentno ne nalaze u poslovnim knjigama tužitelja – bruto bilanci prije otvaranja stečajnoga postupka, da štoviše, u izvješću revizora Concordia Audit, revizorskog društva za I Grupu d.d. na dan 31. kolovoza 2012. na stranici 5. izvješća stoji da budući da je to društvo imenovano revizorima društva I Grupa d.d. tijekom 2012., revizori nisu bili u mogućnosti prisustvovati popisu imovine i obveza u početku toga razdoblja, da društvo nije angažiralo reviziju za 2011., iako su pogreške prethodnih razdoblja ispravljene na teret rezultata poslovanja prethodne godine, ali da revizor nije u mogućnosti potvrditi jesu li provedena sva potrebna prepravljanja rezultata poslovanja i početnog stanja zadržanih zarada i/ili prenesenih gubitaka za 2011., pa da je u skladu s tim predmetno revizijsko mišljenje o financijskim izvještajima za razdoblje završeno 31. kolovoza 2012. modificirano, te da,

a iz razloga što početna stanja pozicije, imovine i obveza mogu utjecati na određivanje rezultata poslovanja izvještajnog razdoblja, revizori nisu u mogućnosti potvrditi jesu li provedena sva potrebna prepravljanja početnih stanja imovine i obveza, kao i zadržanih zarada i/ili prenesenih gubitaka za 2011. i ranije, te je u skladu sa tim modificirano ranije revizorsko mišljenje navedenog revizora o financijskim izvještajima za razdoblje završeno 31. kolovoza 2012.

Tužitelj je naveo da iz gore navedenih izvješća i navoda revizora za davanje mišljenja s rezervom je jasno da ista nisu i ne mogu biti dokaz postojanja predmetne tražbine tuženika. Tužitelj je zaključio, a s obzirom na činjenicu da se predmetna tražbina tuženika ne nalazi u poslovnim evidencijama – bruto bilanci tužitelja prije otvaranja stečajnoga postupka, da on osnovano smatra da ne postoje novčani tokovi, odnosno, tok novca koji je na temelju uplata I Grupe d.d. ušao u poslovanje društva Industrogradnja Grupa d.d. i tok novca koji je s te osnove izašao iz društva Industrogradnja Grupa d.d., a osim toga ne postoje apsolutno nikakvi pravni dokazi kojima se nepobitno dokazuje da su predmetne pozajmice u iznosu od 40.778.903,43 kuna doista uplaćene društvu Industrogradnja Grupa d.d.

2. Sud je navedenu tužbu zajedno sa prilogima (listovi 1-57 spisa) dostavio tuženiku na davanje odgovora na tužbu, te je tuženik dostavio u spis odgovor na tužbu (listovi 61-65 spisa) u kojem je, u bitnome, naveo da su nesporni navodi tužitelja iz točke I. i II. tužbe, da je izvod otvorenih stavaka – IOS trgovačkog društva Isto d.d. potpisan od strane ovlaštene osobe tužitelja i ovjereni žigom tužitelja i da je on potvrda stanja duga te da tužitelj nikada nije pokrenuo postupak osporavanja predmetnog IOS-a. Tuženik je pridodao da je u stečajni postupak koji se kod ovoga suda vodi pod poslovnim brojem St-529/17. sukladno priznanju duga, odnosno, ovjerenom IOS-u prijavio tražbinu u iznosu od 40.778.903,43 kuna, da je točno da je predstečajnom nagodbom nad pravnim prednikom tužitelja (društvom Industrogradnja Grupa d.d.) koja je sklopljena i postala pravomoćna utvrđena tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 37.407.634,23 kuna (nakon umanjenja za 12,5%) što ni na koji način ne dovodi u sumnju osnovanost ni visinu tražbine prijavljene u stečajnom postupku koja je predmet ove tužbe, jer tražbina koja je bila predmet predstečajnoga postupka nad pravnim prednikom tužitelja predstavlja stanje međusobnih obveza (konkretno tražbinu tuženika) na dan 3. siječnja 2013., a tražbina koja je prijavljena u stečajni postupak i koja je predmet ove tužbe predstavlja stanje međusobnih obveza (konkretno tražbinu tuženika) na dan otvaranja stečaja, odnosno, 2017., a u međuvremenu su tužitelj i tuženik poslovali i povećanje tražbine rezultat je poslovnih aktivnosti u međuvremenu. Tuženik je naveo da je navedeno bespredmetno za ovu pravnu stvar jer tužitelj svojim navodima nije dokazao niti da je ovršna isprava na kojoj tužitelj temelji svoju tražbinu (predstečajna nagodba nad pravnim prednikom tužitelja, u kojoj je obuhvaćen i pravni prednik tuženika i to društvo Industrogradnja Grupa d.d.) izgubila pravnu snagu niti da je predmetna tražbina namirena.

Isto tako, tuženik je naveo da je tužitelj u tužbi naveo da se tražbina tuženika ne nalazi u poslovnim evidencijama tužitelja prije otvaranja stečajnoga postupka nad tužiteljem, što je točno, ali pravno irelevantno za ovu pravnu stvar jer podatak da li dužnik u svojim poslovnim evidencijama ima ili nema evidentiranu pojedinu tražbinu ne utječe na postojanje, odnosno, osnovanost te tražbine, a to posebno i zato jer se i sve druge tražbine prijavljene u predstečajni postupak nad tužiteljem (osim tražbine Republike Hrvatske, kojoj je stečajni dužnik osobni dužnik) ne nalaze u poslovnim evidencijama Isto d.d. prije otvaranja stečaja, jednako kao niti tražbina tuženika, ali su bez obzira na to sve tražbine prema pravnom predniku stečajnog dužnika, za koje postoji ovršna

isprava, kao što je to slučaj i u ovome predmetu, priznate te da nema razloga da, u posve jednakim pravnim okolnostima ne bude priznata i ova tražbina. Tuženik je istaknuo da njegova tražbina prema tužitelju proizlazi iz rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj Stpn-332/14., koje je pravomoćno, te da tužitelj isto nikada nije pobijao, da on svoju tražbinu prema tužitelju temelji na pravomoćno utvrđenoj tražbini prema pravnom predniku tužitelja (koje nije namireno) koje može potraživati od tužitelja kao singularnog pravnog slijednika (u pripajanju), a potom i kao društvo koje je prošlo podjelu temeljem odredbe čl. 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima, i ima solidarnu odgovornost prema tuženiku.

Nadalje, tuženik je naveo, a iz razloga što je predmetna tražbina tuženika utvrđena, to tužitelj kao jedine pravno valjene razloge osporavanja može istaknuti a) da je ovršna isprava (pravomoćno rješenje o sklapanju predstečajne nagodbe) izgubila pravnu snagu ili b) da je predmetna tražbina (u međuvremenu) prestala na neki od zakonom predviđenih načina. Isto tako tuženik je pridodao da su navodi tužitelja da su revizorska mišljenja revizora za pravnog prednika tuženika I Grupu d.d. dana s rezervom točna, ali nebitna za ovu pravnu stvar jer se tražbina tuženika ne temelji na revizorskom mišljenju već na pravomoćnoj odluci suda te da je dokaz postojanja tražbine tuženika gore navedena pravomoćna odluka suda, te da je i valjano priznanje duga i to potpisom i pečatom tužitelja kojim je isti ovjerio izvod otvorenih stavaka. U odnosu na navod tužitelja da on smatra da ne postoje novčani tokovi, odnosno, tok novca koji je na temelju uplata I Grupe d.d. ušao u poslovanje društva Industrogradnja Grupa d.d. i tok novca koji je s te osnove izašao iz društva Industrogradnja Grupa d.d. da je ta tvrdnja netočna jer je dokaz postojanja tražbine pravomoćna odluka suda.

Tuženik je na kraju naveo da smatra da tužbeni zahtjev treba odbiti iz razloga što tužitelj nije dokazao niti da isprava temeljem koje je tužitelj prijavio tražbinu nije pravno valjana niti da je pravomoćno utvrđena tražbina namirena ili prestala na bilo koji način.

3. Tužitelj se svojim podneskom od 3. srpnja 2020. očitovao na tuženikov odgovor na tužbu te je osporio sve navode koji su u suprotnosti s navodima iz tužbe, pridodao je da ponovo ističe da je pravni prednik tuženika pod tvrtkom Kaštanjer Istra d.o.o. nakon otvaranja stečajnoga postupka nad ovdje tužiteljem stečajnom upravitelju dostavio prijavu tražbine u stečajnom postupku po osnovi pozajmica i računa temeljem čl. 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima u iznosu od 40.778.903,43 kuna s izjavom da ne raspolaže s ovršnom ispravom, čemu je u prilog dostavio jedino financijski izvještaj Isto d.d., IOS-saldo po partnerima za razdoblje od 1. siječnja 2017. do 30. svibnja 2018. bez bilo kakvih drugih dokaza da su predmetne pozajmice doista izvršene. Tužitelj je naveo da se u ovom postupku ne dokazuje gubitak pravne snage predstečajne nagodbe ili namirenje tražbine prema tuženiku, već doslovno nepostojanje tražbine u poslovnim evidencijama tužitelja prije otvaranja stečajnoga postupka nad tužiteljem te posljedično osnovanost osporavanja tražbine u stečajnom postupku u iznosu od 40.778.903,43 kuna. Tužitelj je naveo da se ovdje postavlja pitanje temeljem čega je ovdje izdan, potpisan i ovjeren financijski izvještaj društva Isto d.d. IOS-saldo po partnerima za period od 1. siječnja 2017. do 30. svibnja 2017. u kojem su navedeni uvjeti ispisa: Konto 240511 do 240511, partner Industrogradnja Usluge d.o.o. do Industrogradnja Usluge d.o.o., kasni: 1356, duuguje: 0,00, potražuje 40.778.903,43, saldo 40.778.903,43, kad se istovremeno predmetni podaci ne nalaze upisani u poslovnim evidencijama tužitelja – bruto bilanci prije otvaranja stečajnoga postupka nad tužiteljem, da tuženik nakon prijave tražbine nije promijenio pravnu osnovu prijavljene tražbine, da je odredbom čl. 257. st. 1. Stečajnog zakona propisano

da se prijava tražbine podnosi stečajnome upravitelju na propisanom obrascu, u dva primjerka, da ista, između ostalih podataka, sadržava pravnu osnovu tražbine s iznosom izraženim u kunama te dokazima i naznaku o postojanju ovršne isprave ili naznaku postojanja postupka pred sudom, te da upravo to čini temelje za ispitivanje tražbine vjerovnika od strane stečajnoga upravitelja. Tužitelj je ponovio da je tuženik u prijavi tražbine kao pravnu osnovu tražbine naveo samo pozajmice i račune temeljem čl. 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima uz iznosu od 40.778.903,43 kuna te da ne raspolaže ovršnom ispravom, s time da navedene podatke nije promijenio niti u dopuni prijave tražbine, da se iz ranije spomenutih izvješća revizora vidi da revizori nisu bili u mogućnosti prisustvovati popisu imovine i obveza na početku tih razdoblja u društvu I Grupa d.d. i društvu Industrogradnja Grupa d.d., te da su zbog navedenih razloga i dali mišljenje s rezervom, pa da ta revizorska izvješća nisu i ne mogu biti dokaz postojanja predmetne tražbine tuženika, a da su ona zapravo bila od temeljnog značaja prije donošenja odluke suda u predstečajnoj nagodbi nad Industrogradnja Grupom d.d.

4. Tuženik se na iznijete navode tužitelja očitovao svojim podneskom od 17. kolovoza 2020., u kojem je, u bitnome, ponovio ranije iznijeta stajališta, i to, da je u korist pravnog prednika tuženika, a na teret pravnog prednika tužitelja temeljem pravomoćne i ovršne odluke suda, predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja Grupa d.d. (rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-332/14., potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-8738/2014.) utvrđena tražbina u iznosu od 37.407.634,23 kuna, koju tražbinu je na dan otvaranja nagodbe pravni prednik tuženika potraživao od pravnog prednika tužitelja. Predmetna je ovršna isprava valjana, proizvodi pravne učinke, a što je i potvrđeno jer je rješenjem ovoga suda poslovni broj St-529/17. od 4. srpnja 2020. upravo tužitelj, a ne tuženik, upućen u ovu parnicu radi osporavanja tražbine tuženika. Tuženik je ponovio da su i zakon i sudska praksa jasni po pitanju kako se valjano osporava ovršna isprava gdje zakon predviđa samo dvije mogućnosti, i to, prvo da je ovršna isprava izgubila pravnu snagu ili da je tražbina navedena u ovršnoj ispravi namirena u cijelosti, da je razlika u visini tražbine prijavljene u predmetni stečajni postupak (40.778.903,43 kuna) u odnosu na visinu tražbine utvrđene navedenim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-332/14. (u visini od 37.407.634,23 kuna) rezultat poslovnih transakcija između stranaka nakon otvaranja predstečajne nagodbe nad prednikom tužitelja do dana prijave tražbine u predmetni predstečajni postupak nad tužiteljem, da se predmetna tražbina nalazi u poslovnim knjigama društva Isto d.d. na dan podjele (dakle, prije otvaranja stečaja) te da je planom podjele društva Isto d.d. predmetna tražbina tuženika (kao dio obveza društva koje se dijeli i ne prestaje) prešla u obveze društva Industrogradnja d.d. Varaždin. Odluka o podjeli i planu podjele su pravomoćne i valjane odluke, koje nisu pobijane, pa je, dakle, podjelom društva Isto d.d. Varaždin predmetna obveza prema tuženiku (tražbina tuženika) prešla u bilancu društva Industrogradnja d.d. Varaždin, da je predmetna tražbina u korist ovdje tuženika utvrđena, također, pravomoćnom odlukom ovoga suda poslovni broj St-212/18. od 15. ožujka 2019. u predstečajnom postupku nad društvom Industrogradnja d.d. Varaždin u iznosu od 37.463.122,40 kuna, da je, a premda je obveza prešla na društvo Industrogradnja d.d. Varaždin (i zbog toga se ne nalazi u bilanci tužitelja) nesporna solidarna odgovornost za obvezu tužitelja sve temeljem čl. 550.o Zakona o trgovačkim društvima, te da on može u slučaju potrebe dokazati svaku transakciju od početka poslovnog odnosa između stranaka do stanja prijavljenog u predmetni stečajni postupak.

5. Tužitelj se na iznijete navode tuženika očitovao u svom podnesku od 9. rujna 2020. te je, u bitnome, ponovio da je odredbom čl. 257. st. 1. Stečajnog zakona propisano što sadrži prijava tražbine koja se podnosi stečajnome upravitelju, te da upravo to čini temelje za ispitivanje tražbina vjerovnika od strane stečajnoga upravitelja, te da je upravo tuženik u prijavi tražbine kao pravnu osnovu tražbine naveo samo pozajmice i račune temeljem čl. 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima u iznosu od 40.778.903,43 kuna te da ne raspolaže s ovršnom ispravom s time da navedene podatke nije promijenio niti u dopuni prijave tražbine. Tužitelj je pridodao da je zakonski zastupnik tuženika na ispitnom ročištu u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem održanom kod ovoga suda 1. listopada 2018. zahtijevao da se tuženiku utvrdi tražbina u visini utvrđenoj predstečajnom nagodbom nad društvom Industrogradnja Grupa d.d. pri tome ne navodeći da se taj iznos umanjuje za iznos provedenih transakcija, a u svezi navoda tuženika da je planom podjele društvo Isto d.d. Varaždin predmetna tražbina tuženika prešla u obveze, odnosno, bilancu društva Industrogradnja d.d. Varaždin, te da je isto utvrđeno odlukom ovoga suda poslovni broj St-212/18. od 15. ožujka 2019. u predstečajnom postupku nad društvom Industrogradnja d.d. Varaždin u iznosu od 37.463.122,40 kuna, da je to izrazito važno i znakovito jer je tuženik time priznao da je tražbina koja je predmet ove tužbe nesporno prenesena na društvo Industrogradnja d.d. Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 03714155365, pa da prema tome tražbina nema nikakve veze s ovdje tužiteljem, kao što je i važna zbog činjenice što je tuženik naveo da se obveza tužitelja iz ove tužbe temelji na solidarnoj odgovornosti tužitelja prema tuženiku po osnovi čl. 550.o Zakona o trgovačkim društvima. Nadalje, tužitelj je pridodao da ne postoji solidarna odgovornost tužitelja prema tuženiku po osnovi čl. 550.o Zakona o trgovačkim društvima iz razloga što tuženik nije u prekluzivnom roku od šest mjeseci od objave upisa podjele u sudski registar navedenom u čl. 550.o st. 2. Zakona o trgovačkim društvima podnio zahtjev tužitelju za davanje osiguranja. Isto tako tužitelj je istaknuo, a iz razloga što je tuženik tijekom postupka naveo da o predmetnim pozajmicama postoje dokazi, izvodi iz poslovnog računa, izvještaji poslovnih banaka, ugovori o pozajmicama, cesijama, odnosno, ustupima, a koje dokaze ipak nije dostavio u spis, da tužitelj neovisno o svemu navedenom ističe i prigovor zastare tražbine tuženika zbog proteka roka od tri godine od kad je tuženik mogao zahtijevati vraćanje pozajmice, a tužitelj je svojim podneskom od 6. travnja 2021. dodatno pridodao da je tuženik u svojim navodima zanemario činjenicu tj. ograničenje odredbe čl. 550.o. Zakona o trgovačkim društvima prema kojoj za obveze društva koje se dijeli, a koje nastaju do podjele upisom u sudski registar odgovaraju zajedno s društvom na koje je ta obveza prešla suglasno planu podjele sva društva koja su sudjelovala u podjeli i to kao solidarni dužnici, ograničeno, do iznosa vrijednosti dijela imovine koja je prešla na svakog od njih suglasno planu podjele, umanjene za obveze koje su pojedinom društvu dodijeljene suglasno Planu podjele, te da iz toga proizlazi da tek s viškom dobivene imovine društvo jamac solidarno odgovara za obveze drugih društva koja su sudjelovala u podjeli, da je riječ o odgovornosti za obveze koje su nastale na strani društva koje se dijeli do dana upisa u sudski registar, a koja se odgovornost ne može promijeniti nikakvim aktom, a niti planom podjele, jer je riječ o prisilnom odredbi Zakona o trgovačkim društvima koja određuje kakva je odgovornost i za koje obveze, s time da nije odlučujuće dospijeće obveze, već činjenica da je obveza preuzeta, a da identično navodi i profesor Jakša Barbić u knjizi pod nazivom "Pravo društava" na stranicama 1840 i 1841, pa da stoga potpuno suprotno tvrdnji tuženika o solidarnoj odgovornosti tužitelja iz plana podjele trgovačkog društva Isto d.d. od 10. travnja 2017.

te početne bilance društva Isto d.d. od 6. travnja 2017., kao društva koje se dijeli i ne prestaje, koja bilanca čini sastavni dio Plana podjele, se nedvojbeno jasno vidi da je na tužitelja Planom podjele prenesen identičan iznos vrijednosti imovine (aktiva) u iznosu od 87.700.779,00 kuna i vrijednost obveza (pasiva) u iznosu od 87.700.779,00 kuna, te da je stoga i više nego evidentno da nema nikakvog viška vrijednosti dobivene imovine koja je prešla na tužitelja – kao pretpostavke za eventualnu solidarnu odgovornost tužitelja, a zbog kojega viška bi tužitelj prema stavu tuženika odgovarao za obveze društva koje se dijeli. Tužitelj je, isto tako, naveo da je vidljivo kako je Planom podjele društva Isto d.d. tražbina tuženika koja je predmet ove tužbe nesporno prešla u obveze, odnosno, početnu bilancu društva Industrogradnja d.d. Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 03714155365 od 6. travnja 2017., koja bilanca čini sastavni dio Plana podjele, što je vidljivo pod naslovom Kratkoročne obveze – 1. Obveze prema poduzetnicima unutar grupe u iznosu od 41.071.331,00 kuna, dok je istovremeno tužitelj nakon odvajanja zadržao prava, obveze i potraživanja prema pojedinačno najvećem partneru – Republici Hrvatskoj s ciljem omogućavanja prijeboja i namirenja međusobnih tražbina, što je vidljivo iz početne bilance društva Isto d.d. od 6. travnja 2017., koja bilanca čini sastavni dio Plana podjele, zatim Izvješća uprave o podjeli od 10. travnja 2017. koje čini sastavni dio Plana podjele (na drugoj stranici Izvješća pod c) ISTO) te iz stranice 12/12 Plana podjele pod nazivom ISTO d.d. – Opis imovine, obveza i kapitala – Prava i obveze koje proizlaze iz sudskih i drugih postupaka, kojima je tužitelj preuzeo prava i obveze iz sudskih postupaka u samo pet sudskih parničnih predmeta u kojima se kao tužitelj, odnosno, tuženik, kao protivna strana pojavljuje isključivo Republika Hrvatska, pa iz svega, po mišljenju tužitelja, proizlazi da ne postoji solidarna odgovornost tužitelja prema tuženiku po osnovi čl. 550.o Zakona o trgovačkim društvima. Na kraju tužitelj je u spis dostavio i podnesak od 9. lipnja 2021. u kojem je, između ostalog, naveo da u prilogu tog podneska dostavlja dokaz iz kojega se nedvojbeno vidi da je tražbina tuženika utvrđena rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Stpn-332/14. od 5. rujna 2014. kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe nad dužnikom Industrogradnja Grupa d.d. te kojim je utvrđena tražbina pravnog prednika tuženika I Grupa d.d. prema pravnom predniku tužitelja u iznosu od 42.751.581,98 kuna (nakon predviđenog otpisa od 12,5% sukladno Planu financijskog restrukturiranja dužnika preostali iznos tražbine iznosi 37.407.634,23 kuna) namirena u cijelosti 31. prosinca 2017. od strane dužnika Industrogradnja d.d. Varaždin, a kako to proizlazi iz spisa ovoga suda poslovni broj St-347/2021. gdje je ovdje tuženik dostavljenim očitovanjem nedvojbeno potvrdio da mu je predmetna gore navedena tražbina u cijelosti namirena 31. prosinca 2017.

6. Tijekom provođenja dokaznog postupka održana su ročišta 22. travnja 2021., 7. lipnja 2022. te 5. listopada 2020., izvršen je uvid u : dokumentaciju s listova 6-57 spisa, 84-94 spisa, 104-222 spisa, 229-254 spisa, 267-283 spisa i 292-303 spisa, izvršen je uvid u spis ovoga suda poslovni broj St-529/2017., poslovni broj St-347/2021. (ranije: St-135/2019.) te u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Ksenije Špoljarić, mag. oec. iz Čakovca od 26. kolovoza 2021. sa prilogima (listovi 306-476 spisa), a navedeni je vještak na ročištu održanom 5. listopada 2022. i usmeno iznio svoj nalaz i mišljenje.

7. Ocjenom provedenih dokaza i to nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine",

broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19., dalje : ZPP-a) sud je utvrdio u cijelosti osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja.

8. Naime, predmetna parnica predstavlja parnicu u smislu odredbe čl. 266. st. 1. i st. 4. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/15., 104/17. i 36/22., dalje: SZ-a), i to, parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine prijavljene u stečajnom postupku, s time da je, u konkretnom slučaju, navedena parnica proizašla iz stečajnog postupka koji se kod ovoga suda vodi nad ovdje tužiteljem0 trgovačkim društvom Isto d.d. u stečaju, pod poslovnim brojem St-529/17.

9. Uvidom u navedeni spis ovoga suda poslovni broj St-529/17. sud je utvrdio:

- da je u tom stečajnom predmetu u skladu s odredbom čl. 265. SZ-a doneseno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-529/2017-265 od 4. srpnja 2019., a koja je odluka potvrđena rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6223/2019-2 od 17. prosinca 2019.,
- da tuženik u tom stečajnom postupku ima status stečajnog vjerovnika te je njegova tražbina u prijavljenom iznosu od 40.778.903,43 kuna osporena od strane stečajnoga upravitelja i to kao tražbina drugog višeg isplatnog reda,
- da je stečajni upravitelj, kao osporavatelj tražbine tuženika, upućen pravomoćnim rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama na parnicu protiv tuženika radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja,
- da tuženik za svoju tražbinu ima ovršnu ispravu i to pravomoćno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-332/14-102 od 5. rujna 2014. kojim se odobrilo sklapanje predstečajne nagodbe nad dužnikom Industrogradnja Grupa d.d. Zagreb, OIB: 19751350811, iako je u prijavi tražbine koju je podnio stečajnome upravitelju tuženik naveo da ne raspolaže ovršnom ispravom, te da su pravna osnova njegove predmetne tražbine pozajmice i računi temeljem čl. 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima.

10. Nadalje, treba navesti da je predmetna parnica pokrenuta u roku iz čl. 267. SZ-a jer je navedeno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-529/2017-265 od 4. srpnja 2019. bilo istaknuto na e-Oglasnoj ploči suda 5. srpnja 2019. pa je sukladno odredbi čl. 12. st. 1. i st. 3. SZ-a dostava obavljena 13. srpnja 2019. te je svojstvo pravomoćnosti predmetno rješenje u odnosu na tuženika steklo 23. srpnja 2019., odnosno, rok od 8 dana iz odredbe čl. 267. st. 2. SZ-a za podnošenje predmetne tužbe istekao je 31. srpnja 2019., a budući da je tužba u ovom predmetu podnesena sudu 29. srpnja 2019., putem e-Komunikacije, ista je pravodobna. Navedeno nije niti bilo sporno između stranaka.

11. Između parničnih stranaka tijekom postupka nije bila sporna niti činjenica da je trgovačko društvo Isto d.d. (pravni prednik ovdje tužitelja Isto d.d., u stečaju) pravni slijednik trgovačkog društva Industrogradnja Grupa d.d. Iz povijesnog izvatka za to društvo vidljivo je da je trgovačko društvo Industrogradnja Grupa d.d. pripojeno trgovačkom društvu Isto d.d. na temelju Ugovora o pripajanju od 21. prosinca 2016., odluke skupštine društva Isto d.d. od 13. prosinca 2016. te odluke skupštine društva Industrogradnja Grupa d.d. od 13. prosinca 2016., a ovaj je sud donio rješenje poslovni broj Tt-17/596-2 od 22. veljače 2017. kojim je odlučeno da se u sudski registar upisuje pripajanje trgovačkog društva Industrogradnja Grupa d.d. trgovačkom društvu Isto d.d.

U skladu sa odredbom čl. 522. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine", broj 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09., 152/11., 111/12., 125/11., 68/13., 110/15. i 40/19., dalje : ZTD-a) upisom predmetnog pripajanja sve obveze trgovačkog društva Industrogradnja Grupa d.d. prešle su na trgovačko društvo Isto d.d., a to iz razloga što je društvo preuzimatelj sveopći pravni slijednik pripojenog društva te time stupa u sve pravne odnose pripojenog društva. Posljedica činjenice što je društvo Isto d.d. sveopći pravni slijednik društva Industrogradnja Grupa d.d., a koja je bitna za ovaj postupak, je ta da su na društvo Isto d.d. prenesene sve obveze koje je društvo Industrogradnja d.d. eventualno imalo prema tuženiku. Nadalje, tijekom vremena došlo je do podjele trgovačkog društva Isto d.d. Varaždin, a što je sud utvrdio uvidom u sudski registar za trgovačko društvo Isto d.d. gdje je temeljem Plana podjele donesenog od strane uprave društva 10. travnja 2017. te odobrenog od skupštine društva 10. travnja 2017. izvršena podjela trgovačkog društva Isto d.d. prijenosom dijela imovine tog društva, kao društva koje se dijeli i ne prestaje, na nova društva koja se osnivaju radi provođenja podjele s osnivanjem trgovačko društvo Isto Grupa d.d. i Industrogradnja d.d.

12. Isto tako za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva bitne su i činjenice vezane za provedbu postupka predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja Grupa d.d. te zakonom propisani učinci provedenog postupka te predstečajne nagodbe. Naime, uvidom u dokumentaciju u spisu utvrđeno je da se taj postupak proveo kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Stpn-332/14. i to prema odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine", broj 108/12. i 144/12., dalje: ZFPPN), te je u istome sklopljena predstečajna nagodba sukladno odredbi čl. 66. ZFPPN-a, da je sud rješenjem poslovni broj Stpn-332/14-102 od 5. rujna 2014., a koje je rješenje postalo pravomoćno 3. veljače 2015. odobrio sklapanje predstečajne nagodbe, da je ovdje tuženiku, kao vjerovniku, u tom postupku predstečajne nagodbe utvrđena tražbina u iznosu od 42.751.581,98 kuna gdje se dužnik tu tražbinu vjerovniku obvezao namiriti sukladno Planu financijskog restrukturiranja koji predviđa otpis 12,5% tražbine, odnosno, 5.343.947,75 kuna, a preostali iznos tražbine koji iznosi 37.407.634,23 kuna, za koji se odgađa dospelost do konsolidacije (objedinjavanja) u Grupu Industrogradnja, a najkasnije do 31. prosinca 2017.

13. Navedene činjenice vezane za provedbu postupka predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja Grupa d.d. između parničnih stranaka tijekom postupka nisu bile sporne, pa je, dakle, a vezano za ovaj postupak, bitno da je u navedenom postupku sklopljena predstečajna nagodba, da je tuženikova tražbina priznata u navedenom iznosu i utvrđena predstečajnom nagodbom te da je dogovoreno da se ta tražbina tuženika djelomično otpisuje, a da će se u preostalom dijelu do najkasnije gore navedenog datuma namiriti. Sukladno odredbi čl. 166. st. 1. ZFPPN-a predstečajna nagodba ima snagu ovršne isprave za sve tražbine koje su utvrđene, te imajući u vidu učinke sklopljene predstečajne nagodbe te činjenicu da je utvrđeno da postoji tražbina ovdje tuženika prema društvu Industrogradnja Grupa d.d., to je u svezi te tražbine riječ

o pravomoćno presuđenoj stvari pa posljedično tome tužitelj, kao pravni slijednik trgovačkog društva Industrogradnja Grupa d.d. ne može više isticati prigovore koji su činjenično vezani za razdoblje prije sklapanja te predstečajne nagodbe.

14. Međutim, osnovane su tvrdnje tužitelja da je odredbom čl. 257. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/15., 104/17. i 36/22., dalje : SZ-a), propisano da se prijava tražbine prijavljuje stečajnome upravitelju na propisanome obrascu u dva primjerka, te da ista sadržava pravnu osnovu tražbine s iznosom izražene tražbine u kunama te dokazima i naznaku o postojanju ovršne isprave ili naznaku postojanja postupka pred sudom, te upravo to čini temelje za ispitivanje tražbine vjerovnika od strane stečajnoga upravitelja. U pravu je tužitelj kada je tijekom postupka naveo da je tuženik u prijavi tražbine u stečajni postupak koji se vodi nad stečajnim dužnikom Isto d.d. u stečaju kao pravnu osnovu tražbine naveo samo pozajmice i račune temeljem čl. 550.o st. 1. ZTD-a u iznosu od 40.778.903,43 kuna, te da ne raspolaže s ovršnom ispravom, s time da navedene podatke nije promijenio niti u dopuni prijave, koju je naknadno, nakon što je sud na ispitnom ročištu rješenjem utvrdio da nije otklonjeno predmetno osporavanje tuženikove tražbine, u pisarnicu suda istoga dana 1. listopada 2018. dostavio u kojoj se pozvao na spomenutu predstečajnu nagodbu. Naime, sud je, kako je iznijeto, izvršio uvid u spis ovoga suda poslovni broj St-529/17. te je uvidom u zapisnik od 1. listopada 2018. o održanom ispitnom ročištu nad dužnikom Isto d.d. utvrdio da je na tom ročištu stečajni upravitelj tužitelja prijavljenu tražbinu ovdje prednika tuženika trgovačkog društva Kaštanjer Istra d.o.o. u iznosu od 40.778.903,43 kuna osporio u cijelosti s obrazloženjem da iste tražbine nema zavedene u poslovnim evidencijama navedenog društva prije otvaranja stečajnoga postupka te da nisu dostavljeni dokazi o postojanju te tražbine te da je za navedenog vjerovnika zaprimljen podnesak kojim se zatražila promjena podataka s obzirom da je društvo Kaštanjer Istra d.o.o. pripojeno društvu Isto Industrogradnja d.o.o. Krnica, Duga uvala 1. Nadalje, na tom je ročištu punomoćnik vjerovnika Isto Industrogradnja d.o.o. naveo da je društvo Kaštanjer Istra d.o.o. pripojeno društvu Isto Industrogradnja d.o.o. te da je prije navedenog pripajanja društvu Kaštanjer Istra d.o.o. pripojeno društvo I Grupa d.d., a koje je trgovačko društvo, kao vjerovnik, sudjelovalo u postupku predstečajne nagodbe koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Stpn-332/14., a u okviru kojeg postupka je priznata tražbina društvu I Grupa d.d. u iznosu od 37.407.634,23 kuna, te da je navedeno ovršna isprava. Međutim, na tom ročištu navedeni punomoćnik vjerovnika u prilog tim tvrdnjama nije dostavio nikakav dokaz, a stečajni upravitelj još jednom je tada izvršio uvid u prijavu tražbine navedenog vjerovnika Isto Industrogradnja d.o.o., a koja je tražbina evidentirana pod rednim brojem 33. te je naveo da je uz tu prijavu priložena jedino kartica financijskog izvješća pod nazivom saldo po partnerima, a koja kao takva nije evidentirana u poslovnim knjigama prije otvaranja stečajnoga postupka, dakle, nije evidentirana u bruto bilanci društva, pa je to razlog zbog čega ta tražbina nije priznata. Stečajni je upravitelj naveo da ostaje kod osporavanja te tražbine, pa je stoga i sud, kako je iznijeto, donio rješenje kojim je utvrđeno da osporavanje tražbine društva Isto Industrogradnja u iznosu od 40.778.903,43 kuna, nije otklonjeno. Naime, sud je

uvidom u zapisnik s predmetnog ispitnog ročišta utvrdio da je na tom ročištu sud odredio pauzu u trajanju od 30 minuta, a nakon toga je odredio ponovo nastavak ročišta te je nakon toga prekinuo to ročište zbog kraja radnog vremena te nastavak istog odredio za slijedeći dan 2. listopada 2018. Nadalje, uvidom u navedeni spis sud je, isto tako, utvrdio da je trgovačko društvo Isto Industrogradnja d.o.o. 1. listopada 2018. predalo u pisarnicu ovoga suda dopunu dokumentacije uz prijavu tražbine (listovi 3054-3310 spisa), a kako to proizlazi iz prijavnog štambilja ovoga suda u navedenom predmetu, a u kojem je podnesku, u bitnome, navedeno da je tražbina koju je u stečajnom postupku prijavio vjerovnik Kaštanjer Istra d.o.o. Zagreb, sada Isto Industrogradnja d.o.o., ispitana i utvrđena u postupku predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja Grupa d.d. Zagreb pod točkom 124.A, da ta tražbina u postupku predstečajne nagodbe do danas nije namirena, a da se visina neznatno mijenjala za iznos provedenih transakcija. U prilog toj dopuni prijave dostavljeni su preslici rješenja o statusnim promjenama društava I Grupa d.d., Industrogradnja usluge d.o.o., Kaštanjer Istra d.o.o. i Isto Industrogradnja d.o.o., izvješća revizora za društvo I Grupa d.d., Industrogradnju Grupu d.d. na dane 31. kolovoza 2012., preslika revidiranih financijskih izvještaja za Industrogradnja Grupa d.d. za 2015., preslika bilance za društvo Isto d.d. na dan 1. prosinca 2016., izvod otvorenih stavaka na dan 30. svibanja 2017., preslika godišnjih financijskih izvještaja za 2017. te bilješke uz te financijske izvještaje.

15. Radi svega do sada iznijetog sporna je činjenica, odnosno, pitanje da li je stečajni upravitelj osnovano osporio prijavljenu tražbinu tuženika, kao stečajnog vjerovnika u navedeni stečajni postupak. Naime, odredbom čl. 260. st. 1. SZ-a propisano je da se na ispitnom ročištu prijavljene tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu, a st. 2. toga članka je određeno da je stečajni upravitelj dužan određeno očitovati se priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu. Dakle, obveza stečajnoga upravitelja, između ostalih, je i njegova dužnost svaku pojedinu prijavljenu tražbinu ispitati i to na način što je obvezan izvršiti analizu podataka koje je stečajni vjerovnik naveo u prijavi tražbine, izvršiti analizu dokaza koje je vjerovnik dostavio vezanih za postojanje tražbine, te je obvezan se nakon tako provedene analize određeno se očitovati da li priznaje ili osporava tražbinu stečajnog vjerovnika.

16. Provedenim dokazima u ovom postupku sud je utvrdio da je prednik ovdje tuženika trgovačko društvo Kaštanjer Istra d.o.o., kao stečajni vjerovnik u svojoj prijavi tražbine koju je dostavio na propisanom obrascu 18. kao pravnu osnovu tražbine naveo "pozajmice, računi, temeljem čl. 550. st. 1. ZTD-a", te da stoga, a budući da prijava tražbine stečajnog vjerovnika u skladu sa odredbom čl. 257. st. 1. SZ-a, kako je iznijeto, treba, između ostalog sadržavati i naznaku pravne osnove tražbine ovaj sud je stajališta, a u situaciji kada je tuženik kao stečajni vjerovnik kao osnovu svoje tražbine naveo pozajmice i račune, a ne predstečajnu nagodbu, da je tada osporavanje predmetne tražbine tuženika od strane stečajnoga upravitelja osnovano. Naime, obveza je stečajnoga upravitelja, kako je iznijeto, tražbinu ispitati prema osnovi koja je navedena u prijavi tražbine, a što je, u konkretnom slučaju, stečajni upravitelj i učinio

te njegova obveza nije istraživati i ispitivati da li možda postoji i kakva druga pravna osnova prijavljene tražbine.

17. Uz navedeno treba uzeti u obzir i odredbu čl. 270. SZ-a kojim je propisano da se u parnici utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Budući da je, kako je navedeno, tuženik u prijavi tražbine naznačio kao pravnu osnovu svoje tražbine pozajmice i račune, te kako je tek na ispitnom ročištu bez priložene bilo kakve dokumentacije naveo da je trgovačko društvo Kaštanjer Istra d.o.o. pripojeno društvu Isto Industrogradnja, a koje je prije toga bilo pripojeno društvu I Grupa d.d. koje je sudjelovalo u postupku predstečajne nagodbe koji se pred trgovačkim sudom u Zagrebu vodio pod poslovnim brojem Stpn-332/14. gdje je priznata tražbina I Grupi d.d. u iznosu od 37.407.634,23 kuna, to sud smatra da je stečajni upravitelj osnovano osporio tu tražbinu, iako je tuženik, kako je iznijeto, naknadno nakon zaključenja predmetnog ispitnog ročišta i to nakon što je već bilo rješenjem utvrđeno da osporavanje tražbine ovdje tuženika u iznosu od 40.778.903,43 kuna nije otklonjeno, dostavio u spis dopunu prijave tražbine gdje spominje predmetnu predstečajnu nagodbu. Ovdje treba još pridodati da, a nezvano za navedene navode i utvrđenja suda, evidentno je da postoji i razlika u iznosu prijavljene tražbine u stečaju nad stečajnim dužnikom Isto d.d., ovdje tuženika, u iznosu od 40.778.903,43 kuna te iznosa kojeg je predniku ovdje tuženika utvrđen u navedenom postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom Industrogradnja Grupa d.d. gdje je utvrđeno da se taj dužnik predniku ovdje tuženika I Grupa d.d. Zagreb obvezuje namiriti utvrđenu tražbinu u iznosu od 37.407.634,23 kuna. Naime, tuženik je ustvrdio da je zbog nekih u međuvremenu provedenih transakcija došlo do neznatne promjene te tražbine, međutim, isti navedenu tvrdnju ničim nije dokazao, jer u prilog istoj nije doprinio nikakve dokaze. Sasvim suprotno, tužitelj je tijekom postupka tvrdio da u njegovim poslovnim knjigama nigdje ne postoji nikakav dokaz da je postojao bilo kakav tijek novca koji je na temelju uplata I Grupe d.d. ušao u poslovanje društva Industrogradnja Grupa d.d. i tijek novca koji je s te osnove izašao iz društva Industrogradnja Grupa d.d., a pogotovo stoga što ne postoje nikakvi pravo relevantni dokazi kojima bi se dokazalo da su predmetne pozajmice u iznosu od 40.778.903,43 kuna doista bile uplaćene društvu Industrogradnja Grupa d.d. te je ujedno, kako je navedeno, tužitelj tijekom postupka naveo da je sam tuženik naveo da je Planom podjele društva Isto d.d. Varaždin predmetna tražbina tuženika prešla u obveze, odnosno, bilancu društva Industrogradnja d.d. Varaždin iz čega proizlazi da tuženik de facto priznaje da je tražbina koja je predmet ove tužbe prenesena na društvo Industrogradnja d.d. Varaždin, pa da stoga nema nikakve veze sa ovdje tužiteljem. Ujedno je tužitelj istaknuo da je predmetna tražbina koja je utvrđena rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Stpn-332/14. od 5. rujna 2014. kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe nad dužnikom Industrogradnja Grupa d.d. te kojim je utvrđena tražbina pravnog prednika tuženika I Grupa d.d. prema pravnom predniku tužitelja u iznosu od 42.751.581,98 kuna (nakon predviđenog otpisa od 12,5% sukladno Planu restrukturiranja dužnika preostali iznos tražbine iznosi 37.407.634,23

kuna) namirena u cijelosti 31. prosinca 2017. od strane dužnika Industrogradnja d.d. Varaždin. U prilog navedenome tužitelj je predložio da se izvrši uvid u spis ovoga suda poslovni broj St-347/2021. (raniji broj St-135/2019.).

18. Zbog iznijetih suprotnih tvrdnji stranaka o bitnim činjenicama za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, poglavito zbog tvrdnje tuženika da postoje dokazi o pozajmicama i računima, a što je isti označio kao osnovu svoje tražbine prijavljene u stečaj, to je sud usvojio dokazni prijedlog tužitelja i tuženika za provođenje dokaza knjigovodstveno-financijskog vještačenja, a radi utvrđenja činjenice da li je postojao poslovni odnos između ovdje parničnih stranaka, odnosno, između prednika tužitelja i trgovačkog društva I Grupa d.d. i svih pravnih slijednika navedenog društva, te da li je iz navedenog poslovnog odnosa proizašao dužničko-vjerovnički odnos i da li iz istoga postoje određene međusobne tražbine i u kojem iznosu i po kojem temelju, kao i da li su te obveze bile, odnosno, da li su evidentirane u poslovnim knjigama tih društava. Ujedno je bilo naloženo sudskom vještaku da dade mišljenje da li su postojali novčani tijekovi između davatelja pozajmica društva I Grupe d.d. i primatelja pozajmica društva Industrogradnja Grupa d.d. te u kojem iznosu i kako su ti tijekovi zabilježeni.

19. Stalni sudski vještak Ksenija Špoljarić, mag. oec., iz Čakovca u spis je 26. kolovoza 2021. dostavila nalaz i mišljenje s priložima (listovi 306-473 spisa), a na ročištu održanom 5. listopada 2022. usmeno je iznijela predmetni nalaz i mišljenje, te je, u bitnome, navela da u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 26. kolovoza 2021., te je posebno obrazložila da se tražbina tuženika u iznosu do 37.407.634,23 kuna odnosi na pravomoćno utvrđenu tražbinu pravnog prednika tuženika u postupku predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom tužitelja Industrogradnja Grupa d.d. u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-332/14., da je uvidom u poslovne knjige tužitelja utvrdila da je tužitelj u poslovnim knjigama 10. travnja 2017. sukladno Planu podjele iskazao potraživanje, odnosno, imovinu u iznosu od 87.700.779,00 kuna i obveze u iznosu od 10.658.779,00 kuna, odnosno, da je utvrdila da tužitelj u poslovnim knjigama nema proknjiženu obvezu prema tuženiku, a da je uvidom u Plan podjele tužitelja zaključila da je obveza pravnog prednika tužitelja prema pravnom predniku tuženika prenesena na trgovačko društvo Industrogradnja d.d. Navedeni je vještak naveo da tuženik u svezi predmetne pravomoćno utvrđene tražbine nije dostavio dokumentaciju iz koje bi se mogli utvrditi novčani tijekovi i činjenice kada su i u kojem iznosu pozajmice koje navodi tuženik od strane pravnog prednika tuženika isplaćene pravnom predniku tužitelja, da joj je za analizu novčanih tijekova bila dostupna dokumentacija za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 12. svibnja 2017. čijom je analizom utvrdila da je tuženik u tom razdoblju isplatio pozajmice tužitelju u iznosu od 1.061.608,04 kuna od čega je vraćeno 842.483,21 kuna, odnosno, da je po osnovi isplaćenih pozajmica utvrđen novčani tijek u iznosu od 219.124,83 kuna, a da u odnosu na tražbinu tuženika u iznosu od 37.407.634,23 kuna i u odnosu na tražbinu u iznosu od 3.152.144,37 kuna nisu bili dostavljeni nikakvi ugovori, ni cesije ni kompenzacije, ni izvodi po računu, pa da stoga smatra da tuženik nije dokazao tražbinu u gore navedenim iznosima. Stranke nisu

imale primjedbi na navedeni nalaz i mišljenje, te nisu imali posebnih pitanja za vještaka, osim što je zamjenica punomoćnika tuženika na navedenom ročištu zamolila da joj se dodijeli kraći rok za očitovanje u odnosu na spomenutu tražbinu u iznosu od 3.152.144,37 kuna.

20. Sud je odbio navedeni prijedlog tuženika za dodjelom dodatnog roka za očitovanje iz razloga što je navedeni vještak svoj pisani nalaz i mišljenje dostavio u spis 26. kolovoza 2021. te je isti dostavljen parničnim strankama i to tužitelju 5. travnja 2022., a tuženiku 14. travnja 2022. Radi navedenog tuženik je za eventualno očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka od travnja mjeseca 2022., pa do listopada mjeseca 2022. imao dovoljno vremena da isto eventualno dostavi u spis. Uostalom tuženik nije ni naveo na točno koje okolnosti bi se očitovao u svezi predmetne tražbine od 3.152.144,37 kuna za koju je sudski vještak naveo da za istu tuženik nije dostavio u spis materijalnu dokumentaciju.

21. Budući da parnične stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Ksenije Špoljarić, mag. oec. iz Čakovca od 26. kolovoza 2021., to je i sud navedeni nalaz u cijelosti prihvatio ocijenivši isti objektivno i jasno izrađenim nalazom i mišljenjem. Temeljem predmetnog provedenog dokaza vještačenjem sud je utvrdio da nisu osnovani ni točni navodi tuženika da postoje dokazi o pozajmicama koje su evidentirane u poslovnim knjigama, odnosno, tuženik tijekom postupka suprotno nije dokazao, a tim je vještačenjem i utvrđeno da je Planom podjele društva Isto d.d. tražbina koja je predmet ove parnice prešla u obveze, odnosno, u bilancu društva Industrogradnja d.d. Varaždin (navedeno je, kako je iznijeto, i tuženik naveo u svom podnesku od 17. kolovoza 2020. - list 76 spisa), pa stoga i iz tog razloga ista nije obveza ovdje tužitelja. Stoga je sud utvrdio osnovanim navod tužitelja da nisu postojali novčani tijekovi, odnosno, tijek novca koji je na temelju uplata društvu I Grupa d.d. ušao u poslovanje društva Industrogradnja Grupa d.d. i tijek novca koji je s te osnove izašao iz društva Industrogradnja Grupa d.d.

22. Dakle, uz sve iznijeto, za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva bitne su relevantne činjenice, i to, kao što je navedeno, činjenica što je sam tuženik u svom podnesku od 17. kolovoza 2020. naveo da je tražbina u iznosu od 37.407.634,23 kuna, koja je utvrđena pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-332/14. prešla podjelom društva Isto d.d. u bilancu društva Industrogradnja d.d. Varaždin, te činjenica što je tijekom postupka tuženik tvrdio i da mu ta tražbina do danas nije namirena (to je tuženik naveo u odgovoru na tužbu – list 61-65 spisa), a isto je naveo i u dopuni prijave svoje tražbine koju je dostavio u spis ovoga suda poslovni broj St-529/17. 1. listopada 2018. (list 3054 spisa), gdje je naveo da predmetna tražbina utvrđena u postupku predstečajne nagodbe nije do danas namirena. Međutim, predmetna je tvrdnja netočna, a kako je to ispravno ustvrdio i tužitelj u svojem podnesku od 9. lipnja 2021. gdje je naveo da predlaže izvršiti priklop spisa ovoga suda poslovni broj St-347/2021. (raniji poslovni broj: St-135/2019.) u predstečajnom postupku nad dužnikom Isto Grupa d.d. Varaždin, a u kojem se postupku ovdje tuženik

nedvojbeno izjasnio da mu je predmetna tražbina namirena u cijelosti 31. prosinca 2017.

23. Sud je izvršio uvid u navedeni predmet poslovni broj St-347/2021. (ranije poslovni broj St-135/2019.), te je utvrdio da je ovdje tuženik u navedeni predmet 17. svibnja 2021. dostavio podnesak kojim se očitovao na zaključak ovoga suda poslovni broj St-135/2019-18 od 29. travnja 2021. u kojem je izričito naveo da je pripajanjem društva Industrogradnja Grupa d.d. Zagreb društvu Isto d.d. Varaždin dužnik ovdje tuženika postalo društvo Isto d.d. Varaždin, potom je podjelom društva Isto d.d. Varaždin, dužnik ovdje tuženika, postalo društvo Industrogradnja d.d. Varaždin u čije je ukupne obveze ušla predmetna tražbina ovdje tužitelja utvrđena u postupku predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja Grupa d.d. Zagreb u iznosu od 42.751.581,98 kuna. Nadalje, tuženik je u tom podnesku naveo da je 2. listopada 2017. on s društvom Isto Grupa d.d. Varaždin sklopio utanačenje s kojim se u cijelosti odrekao ograničene solidarne odgovornosti društva Isto Grupa d.d. Varaždin temeljem čl. 550.o ZTD-a vezano uz predmetnu tražbinu, odnosno, da je u cijelosti otpustio eventualnu tražbinu prema društvu Isto Grupa d.d. po toj osnovi, da je nakon što je nad društvom Isto d.d. Varaždin 21. prosinca 2017. otvoren stečaj, tuženik prijavio i predmetnu tražbinu u stečajnom postupku nad društvom Isto d.d. temeljem čl. 550.o ZTD-a, da je predmetna tražbina, koja je utvrđena rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-332/14., namirena u cijelosti na dan dospijeca 31. prosinca 2017. od strane dužnika društva Industrogradnja d.d. Varaždin, a da nakon toga (nakon 31. prosinca 2017.) postoje tražbine ovdje tuženika prema društvu Industrogradnja d.d. Varaždin, ali po drugim osnovama.

24. Stoga je iz svega navedenog razvidno da je sam tuženik izričito naveo da je predmetna tražbina utvrđena pravomoćnom odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Stpn-332/14. u predstečajnom postupku nad društvom Industrogradnja Grupa d.d. podjelom društva Isto d.d. Varaždin prešla u obveze, odnosno, bilancu društva Industrogradnja d.d. Varaždin i da je ta tražbina u cijelosti namirena na dan dospijeca 31. prosinca 2017. od strane navedenog društva dužnika Industrogradnja d.d. Varaždin. Radi navedenog nesporno je utvrđeno da više ne postoji predmetna tražbina tuženika jer je ista namirenjem prestala postojati, a sve sukladno odredbi čl. 160. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., dalje: ZOO-a) jer je tom odredbom propisano da obveza prestaje suglasnošću volja stranaka u obveznom odnosu, ispunjenjem i u drugim zakonom predviđenim slučajevima. Prestankom glavne obveze gase se jamstvo, zalog i druga sporedna prava, pa tako i eventualna solidarna odgovornost po osnovi odredbe čl. 550.o ZTD-a.

25. Zbog svega navedenog sud je utvrdio da je osnovano osporavanje tužitelja predmetne tražbine tuženika koju je isti prijavio u stečajni postupak koji se vodi nad ovdje tužiteljem jer tuženik tijekom postupka nije dokazao da bi on temeljem prijavljene pravne osnove u stečajnom postupku nad ovdje tužiteljem prema njemu imao

osnovanu tražbinu, i to, niti po osnovi pozajmica i računa, a niti po bilo kojoj drugoj osnovi. Radi svega iznijetog odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude.

26. Odluka o parničnim troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a kojom je propisano da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci i njezinu umješaču naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Sud je kao potrebne troškove u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a za vođenje ove parnice tužitelju priznao slijedeće troškove, i to, naknadu troškova na ime sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kuna (predmetnu je pristojbu tužitelj platio vezano uz vrijednost predmeta spora u ovoj pravnoj stvari od 40.778.903,43 kuna) te na ime sudske pristojbe na presudu u iznosu od 850,00 kuna (vezano uz vrijednost predmeta spora kojeg je sud u ovoj pravnoj stvari utvrdio rješenjem na ročištu održanom 22. travnja 2021. u iznosu od 50.001,00 kuna), a sve sukladno Tbr. 1. st. 1. i Tbr. 2. st. 1. Tarife sudskih pristojbi iz Zakona o sudskim pristojbama – Narodne novine broj 118/18. Na kraju tužitelju je kao potrebna priznata i naknada troškova na ime troška provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja u iznosu od 5.000,00 kuna sukladno računu vještaka Ksenije Špoljarić broj 40/SV-2021/1 od 26. kolovoza 2021.

U Varaždinu 17. studenoga 2022.

Sudac:
Hugo Wedemeyer

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, i to, stranka koja je bila prisutna ili uredno obaviještena o ročištu za objavu presude u roku od petnaest (15) dana od dana objave presude, a stranka koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude u roku od petnaest (15) dana od dostave prijepisa odluke.

DNA:

Tužitelj ISTO d.d., u stečaju, Varaždin, Augusta Šenoje 4-6, kojeg zastupa stečajni upravitelj Tomislav Đuričin, iz Varaždina, Dravska poljana 1,

Tuženik ISTO INDUSTROGRADNJA d.d. Krnica, Duga Uvala 1, kojeg zastupa punomoćnica Maja Wosner, odvjetnica iz Zagreba, Zagrebačka cesta 87.

Broj zapisa: **eb314-fe3b0**

Kontrolni broj: **0e4aa-19552-6f434**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HUGO WEDEMEYER, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.